

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני י"ג אדר א' תשפ"ב | דף היומי בבלי: חגיגה ה | דף הכולל: מגילה ב.
דף היומי בהלכה: מסעיף ד' עד תחילת סימן תרצ"ו.
מוסר: דבר בעיתו - פרק ד' מ"ומאד אני מתפלא" עד "וגם איש תבונות".
קנין חכמה הלימוד השבועי: עבודת האלוקים פרק ד' 'והמדרגה השלישית' עד פרק ה' 'ויאמר לנפש'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

שקל הקודש : סיפורו המרתק של הנהג שקיבל מטבעות שמירה מהרבי מבעלזא | הילדה הקטנה שהצילה את חייו של הסוחר מתל אביב | עשה השתדלות בלונדון, הישועה הגיעה מברזיל | 2337

על דא ועל הא

**האורות הבהבו בעוז, המנגנים וחברי המקהלות
פרצו בשירה אדירה, אלפי הלומדים והנבחנים
נעמדו ופצחו בריקוד נלהב. אבל באותם
רגעים מרגשים אני לא הייתי שם...**

הרה"ח אהרן כהן ברשמים נרגשים ממעמד הסיום הענק באולמי ארנה

לכבודה של תורה.

האולם הגדול כולו, מהפרקט הכחול ועד הקומות הגבוהות ביציע, הוקפץ וזועזע, ובעיקר העיקרים הקפיץ את הרצון והחשק לזכות לעוד יותר לימוד, עוד יותר ידיעת ההלכה.

שיר גורר ניגון והשמחה רק מרקיעה שחקים. שולחן הכבוד גדוש אדמורי"ם ורבנים ומרביצי תורה המשלבים יד ביד כדבוקה אחת של תורה ויראה, שמחים וששים בשמחתה של תורה, אשרי העם שככה לו.

עיני נעצמו למול המראה הקודש והנאדר. מראות מאות מוקדי המבחן, אלפי השיעורים, רבבות הנבחנים שעלו ונראו מפעם לפעם על מסכי הענק, צפו ועלו בראשי. ואז מצאתי עצמי מתנתק מהמקום, משחזר במוחי ימים, חודשים ושנים לאחור. נזכר במסירות של מגידי השיעורים, העקביות של הנבחנים, הרצינות של כלל הלומדים. אלו התמונות האמיתיות שמאחורי ולפני גוש האדם הענקי המפוז ומכרכר כאן בשלהבת אש לכבוד התורה.

שבע שנים עברו מהתחלת המחזור. 1817 עמודי משנה ברורה המשולבים ב'ביאורים והערות' מבית 'דרשו' נלמדו ונרכשו בעקביות

ישבתי שם באולם הענק ב'ארנה' באולם 3 שורה 13. הגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א התכבד בסיום וה'הדרן'. מסע עקבי בן שבע שנים הגיע לפרק סיום מרגש. לשלב של הטענת כח ומוח ליציאה חדשה ומאתגרת. ואז, בסיום ה'הדרן', התרוננה בספונטניות מכל מרחבי האולם הגדול והענק קריאת "מזל טוב! מזל טוב!" אלפי הכיסאות הוסטו באחת, הלומדים והנבחנים התנשאו ממקומם בפנים קורנות מאושר ושמחה פנימית המשפיעה על הגוף, כשרגליהם כמו מתרוממות מאליהן לריקוד נלהב לכבודה של תורה והלכה.

המנגנים וחברי המקהלות הרימו את קולם בהתלהבות למול הציבור שקולו הלך וגבר בהתלהטות. הסיפוק הפנימי והאמתי, פרץ ברגע אחד החוצה וסחף אחריו את כולם ללא יוצא מהכלל.

בצידו השני של האולם נראו 'חנתי ההלכה', כן, אלו האנשים המסודרים והעקביים שלא פספסו שום מבחן חודשי מכל 84 המבחנים שנערכו במשך שבע השנים. הם, ברגשי השמחה ששפעה החוצה, יצאו מהשורות המסודרות, ובין רגע נוצר נחשול מתגבר של חתנים ומגידי שיעורים השמחים ורוקדים במעגלים משתלבים

ובקביעות מעוררת התפעלות הערצה וההערכה.

איפה היינו לפני שבע שנים?! מה לא קרה בשבע שנים האחרונות?! קשה להיזכר ולהזכיר; ימים רגילים כימי חג ומועד, ימי שמחה וסתם ימים עסוקים, ולא נזכיר בשמחה שכזו את מאורעות הזמן ששינו וטרדו סדרי עולם. אך רכבת ההלכה המשיכה במסעה בבתכניתה המקורית. לימוד התורה דרבים גבר על הכל. פקחתי את עיני חזרה אל מול שלל האורות המרצדים

והמסנוורים, השירה הלכה ונמשכה, מזכה הרבים הגדול והדגול רבי דוד שליט"א בחיוכו הקורן ממשיך בריקודים במלוא הכח והברע"ן, ושורות-שורות של כלל מגידי השיעורים, חתני ההלכה, הלומדים והנבחנים באולם וביציע, נראה הולך ומתרומם עולה ויורד כמקשה אחת; כשמהכל בוקעת מעין הכרזה אדירה ללא מילים: כי מציון תצא תורה! וכל הרוצה ליטול יבוא וייטול.

לתגובות: a0533185209@gmail.com

הסיפור היומי

הרב פנירי שליט"א שסיפר את המעשה הנורא הזה, הוסיף ואמר: מי שהתבונן במעשיו של אותו סוחר במשך 20 שנה, היה בטוח שהוא זה שהציל ושיקם את חייה של הילדה. אך מה התברר לבסוף?

התחנה המרכזית הישנה, דרום תל אביב.

הילדה הקטנה השתרכה לצד אמה. הן שוטטו יחדיו עד שהתשישות והרעב הכריעו את הקטנה. היא התמוטטה ועוברים ושבים נזעקו להעיר אותה מעלפונה.

אחד מבעלי החנויות שהתוודע לסיפורן החליט על אתר לתמוך בהן. הילדה הוכנסה לפנימייה חרדית, גדלה והתחנכה עד שהקימה בית בישראל. ולבסוף: הסוחר שילם מכיסו הפרטי את כל הוצאות החתונה! נולד בן ראשון והסוחר כיסה את הוצאות הברית.

כאשר נולד בן שני ביקש אבי-הבן לכבד אותו בסנדקאות, בתגובה להצעה השיב בזה הלשון: "אם היית יודע מאיפה הכסף שלי - לא היית מכבד אותי בסנדקאות!"

אבי-הבן נבהל, אך לא העז לשאול... במקום זאת ניגש לכמה סוחרים באזור התחנה המרכזית הישנה, והתעניין במה עיסוקו של פלוני. התשובות עזזו אותו: מדובר באחד מראשי הפשע באזור שמתפרנס מ"דמי חסות" שנעשקים כבר שנים מסוחרים תמימים!

הצטמרר האברך והחליט מיידית לנתק כל קשר עם הפושע. חלפה שנה ונולדה לו בת. הוא אפילו לא טרח לידע בבשורה את מטיבו לשעבר. אך להפתעתו הרבה הסוחר עצמו התקשר להתעניין. "מדוע לא סיפרו לי על השמחה?"

בלית-ברירה רמז לו האברך אודות ה'קלא דלא פסיק' (השמועות הרעות) אודותיו... ביקש ממנו הסוחר שיבוא לפגוש אותו בחנות. האברך שלא רצה להיות כפוי-טובה הגיע לפגישה, שם סיפר לו הסוחר כך:

"לפני עשרים שנה ניסה אחד מראשי הפשע לסיים את חייו. רב יעץ לי לקבל על עצמי לתמוך במשפחה, ובכח ה"צדקה תציל ממות" אנצל. אך כעת שאינך רוצה להיתמך ממני, לפחות תברך

אותי באריכות ימים.

האברך אמנם בירך, אך בתוך פחות מעשרים וארבע שעות השיגה יד אלמונית את אותו סוחר. הניסיון שמלפני עשרים שנה - צלח הפעם! רח"ל.

מגיד מישרים, הגאון רבי ששון פנירי שליט"א, סיפר את המעשה הנורא הזה והמסר שניתן ללמוד ממנו נורא לא פחות: כל מי שהתבונן במעשיו הנאצלים של הסוחר - במשך עשרים שנה תמימות!!! - הגיע למסקנה הפשוטה שהסוחר מחזיק בחיים את האומללה. אך מה הייתה האמת? שאותה אומללה היא-היא שהחזיקה אותו בחיים!

וכעת לסיפור נוסף בו משתף אותנו הקורא הנאמן 'אביגדור': יצאתי מתל-אביב לכיוון הצפון הרחוק, בקו 841. בחצות הלילה ירדתי בכביש הראשי בסמוך לחצור, והמתנתי לרכב שיעלה אותי לעיירה. לידי עמד חסיד גור, שאף הוא המתין למישהו שיקרב אותו אל ביתו שבקריה החסידית.

הכביש לא שקק רכבים, ואנחנו ממתנים בסבלנות - וכי הייתה לנו ברירה אחרת? סוף-סוף ראינו רכב שמגיע ומאותת שמאלה, משמע הוא בדרכו לחצור. מבלי שביקשנו עצר הרכב לידנו.

נכנסנו והנהג שאל: "להיכן אתם צריכים?" ענינו לו שלא נטריח אותו, ושיוריד אותנו ליד בנין המועצה.

הוא "הסביר" לנו: "לא שאלתי איפה לעצור, שאלתי לאן אתם צריכים?"... הוא לקח את החסיד ל'קריה החסידית' ופנה אלי ושאל: "ולאן אתה צריך?" עניתי לו שוב: אני לא רוצה להטריח אותך בשעה כזו מאוחרת, תעצור לי ליד בנין המועצה וזה יהיה מצוין!

בגימטרייה 311. הזולת הוא לא פחות ממך, ה'רעהו' שווה כמו ה'איש'. ואהבת לרעך כמוך... התחושה הזו התעוררה אצלי כאשר היה ברור לבעל הרכב, שבדיוק כמו שהוא מגיע עם הרכב עד הבית שלו - גם אני צריך להגיע עם הרכב שלו עד הבית שלי... (איש לרעהו)

הנהג כמעט נעלב ואמר בהתרגשות: "אתה הרי יודע שכאשר הולך האדם לבית-עולמו הוא לא לוקח איתו את המכוננית, אלא את מה שהוא עשה עם המכוננית!" הוא היה כל-כך נחרץ שהיה ברור שעלי "להיכנע" ולגלות להיכן אני צריך... מסיים בעל המעשה: 'איש' = בגימטרייה 311. 'לרעהו' =

יהלומים מגדולי ישראל

כשהגיע תורו של מיודענו, פתח וסיפר: "שמעו מעשה נפלא של השגחה פרטית! נסעתי לארה"ב והעמדתי דוכן לבדיקת סת"ם בשטיבלאך. רבים נעצרו והתעניינו, אולם לא קיבלתי שום הזמנה..." שאלוהו השומעים בקוצר רוח: "נו, ומה היה בסוף?"

השתדלות בלונדון, ישועה מברזיל

הלבבות, כשהם מתחזקים ביחד בבטחון בתקופת נישואי הילדים אשר ההוצאות והחובות מגיעים עד לשמים ועד בכלל... וכל אחד מספר לחבריו מה שראה בעיניו גילויי השגחה פרטית.

באותו מוצאי שבת שלאחר חזרתו הלך כדרכו ל'שיעור', ופתח אחד וסיפר מעשה שאירע עמו, וכן הלאה, עד שהגיע תורו והוא פתח את פיו ואמר: "שמעו נא למעשה נפלא של השגחה פרטית שהיה עמי. נסעתי לארה"ב והייתי בבתי כנסיות ובשטיבלעך, שם העמדתי דוכן והגיעו המון רב והתעניינו במלאכת הקודש, שאלו וחקרו ודרשו, והלכו כמו שבאו מבלי שיתנו לי תפילין ומזוזות לבדוק..."

כל השומעים היו בטוחים שהוא עומד לספר איזה נס שהיה ביום האחרון... ושאלוהו בקוצר רוח: "נו, מה היה הסוף?" השיב להם: "הסוף היה שחזרתי בלא כלום", והוסיף ואמר באמונה תמימה ושלימה: "וכי דבר זה שהגיעו רבים ולבסוף לא 'קנו', אינה השגחה פרטית? הלא הקב"ה השגיח עלי בפרטות והוא שגזר שלא אשתכר פרוטה..."

מיד בסיימו את הדברים השמיע הפלאפון קול תרועה, היה זה בנו (שנשלח על ידו 'לגלגל' את החובות...). ענה האב: הנני עתה באמצע שיעור חובות הלבבות, בגמר השיעור אדבר עמך, וכן עשה.

לאחר מכן התקשר האב לבנו, והלה אמר לו: "פלוגי הידיד ההוא התקשר אלי...". טרם סיים את המשפט שאל האב בבהלה: מה רצונך, והרי כבר דברתי עמו ביום שישי והסכים לדחות את זמן הפרעון בעוד שבועיים; ובכלל, מה הוא 'מערב' אותך בתוך העסק?...?

השיב הבן: "בסך הכל האיש רצה להודיע לי שהוא מוחל על כל החוב..."

ומלבד מה שיש להתבונן בעצם הדברים, כי גם ההפסד והכשלון אף הם בהשגחה פרטית ומדוקדקת, הרי מכאן נראה כי ה'פרנסה' אינה תלויה בהשתדלות אלא היא נשפעת ממרומים

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: כה היה מעשה באיש צדיק מתושבי ארה"ק העוסק לפרנסתו בהגהת תפילין ומזוזות, ונתקיימו בו בקשתם ותעניתיהם של 'אנשי כנסת הגדולה על כותבי ספרים תפילין ומזוזות שלא יתעשרו (פסחים נ:), ובפרט שהוא עומד בעיצומה של הסוגיא הקשה - 'האב חייב בבנו להשיאו'.

אמנם, זה האיש מתחזק תדיר באמונה ובבטחון באבינו שבשמים הנותן לחם לכל בשר, ובעצת רבו הוא יוצא לחו"ל מפעם לפעם כש'הגיעו מים עד נפש', ויוצא בזה גם חובת 'גלות'. והנה בפעם הראשונה אמר לבני ביתו בצאתו מהבית כי אין לו שום תוחלת כמה ישתכר שמה, אלא 'נלבש והשליך יהבו על ה' אשר אהבו', ובהגיעו לשם היתה דרכו להעמיד 'דוכן' בפתחי בתי כנסיות ובתי מדרשות, שם פרסם מכתבי המלצה מגדולי הרבנים המכירים אותו ומעידים על כשרותו וטיב עבודתו, ואכן ישראל קדושים נתנו לו פרשיות תפילין ומזוזות לבדקם ושילמו לו כפי ה'שער' המקובל שם בדולרים... וחזר כשסכום נאה באמתחתו. כנ"ל היה גם בפעם השנית.

והנה בהיותו בארה"ב בפעם השלישית, ידע שעליו להחזיר סך 14,000 שקלים לאחד הגמח"ם בא"י, על כן התקשר לידידו וביקש ממנו 'הלוואה' שיפרע במקומו את ההלוואה, והוא יפרע לו מיד בשובו לארה"ק. הלה נעתר לבקשתו, על כן שלח ה'מגיה' את בנו לבית ידידו שיקח ממנו את הסכום ויפרע בו את החוב בגמ"ח. אך דא עקא, שבפעם הזאת 'משום מה' לא הצליח כלום וחזר ביום חמישי בשבת לביתו 'בידיים ריקות'. למחרת, בערב שב"ק התקשר לידידו (המלווה החדש) והתנצל שלצערו לא ראה ברכה בעמלו, ושב כמעט בידים ריקות, והוא מחלה פניו שיאריך אפו ויאריך את זמן הפרעון ומקווה מאד במשך השבועיים הקרובים להשיג את הכסף ממקום אחר. סבר הלה וקיבל.

מנהגו של אותו 'מגיה' לשבת בכל מוצאי שב"ק ביחד עם חברים לדעה בני גילו לשיעור קבוע ב'שער הבטחון' שב'חובת

העובר עליו, אמר לו החזון איש - היה כאן יהודי מבראזיל ושמו בערקאוויטש והשאיר לצדקה צ'ק בסך 500 דולר, סכום עתק בימים ההם, והועדתי את הצ'ק עבורך בעבור ה'פעילים'. והוסיף ואמר לו החזון איש: עתה הראית לדעת, שאין האדם עושה אלא 'השתדלות' - עשית השתדלות בלאנדאן ובאה ישועתך מבראזיל... הרי לך שאין המעות תוצאת ההשתדלות. נוסף עוד דבר יקר שאמר ה'מגיה' הנ"ל, שהרגיש בעצמו שבשעה שסיפר ברבים אותה השגחה פרטית שליוותה אותו שלא להצליח, וקיבל עליו את הדין באמונה שלימה, מיד 'ונהפוך הוא' והגיע אליו הרווחה במחילת החוב... כי גדולה היא קבלת הדין באהבה להמתיק כל הדינים, כידוע וכמפורסם.

(באר הפרשה)

כפי הקצוב לכל אחד ואחד. שהרי מצד אחד נגזר עליו לעשות השתדלות, לנדוד למרחקים ולכתת רגליו ולהציע 'מרכולתו', ומאידך נגזר עליו ל'הרוויח' 14,000 שקל, אך לאותו רווח אין שום שייכות להשתדלות... וכמו שרימזו בלשון הגמ' (חולין ז.) 'נתן עיניו בצד זה ואכל בצד אחר', כך האדם משתדל במקום אחד אך 'אכילתו' היא מצד אחר כלל... שלא לפי מעשיו או השתדלותו. וכאותו מעשה שהיה עם הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל, שפעם נסע ללאנדאן לאסוף מעות וכספים עבור ה'פעילים' (שהיו מצילים נפשות ישראל משמד רוחני), והייתה נסיעתו מלווה בברכתו ועידודו של הגה"ק החזון איש זי"ע. למעשה לא הצליח רבי שלום לקבץ מעות כפי הצורך. בשובו לארה"ק נכנס אל החזון איש, ובטרם פתח פיו לספר

מרבין בשמחה

כיצד זכה יחזקאל לנבואות של נחמה?

נקודה מאירה על שמחה ועל חודש אדר - ערוך ומעובד מתוך דברי המשפיע החסידי הגה"ח רבי אשר לוסטיגמן שליט"א

לישראל יותר מכל הנביאים?
"אמרתי לו: בני, מפני שהוא היה מקבל עליו מלכות שמים בשמחה יותר מכל שאר הנביאים" וכו' עיי"ש.
וכדברים האלו העיד הרה"ק רבי חיים ויטאל שאמר לו רבו, רבינו הקדוש האריז"ל, שזכה לכל מה שזכה, המדרגות העצומות שהשיג ברוח הקודש ובסודות התורה, כל זאת רק בזכות שהיה מקיים את המצוות בשמחה גדולה.

בספר 'תנא דבי אליהו' (אליהו רבא פרק ט"ז) מספר אליהו הנביא זכור לטוב: "פעם אחת הייתי יושב בבית המדרש הגדול שבירושלים, ובא תלמיד אחד ושאל אותי דבר כמו בן שהוא שואל את אביו". לאורך הפרק מובאות השאלות ששאל אותו התלמיד והתשובות שענה לו אליהו זכור לטוב. אחת השאלות ששאל אותו תלמיד היא כלדהלן: "ואמר לי: רבי, מה נשתנה ישעיה בן אמוץ מכל הנביאים שהוא היה מתנבא כל הטובות וכל הנחמות

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

נהג המונית מר יעקב צרפתי ז"ל ציין בפנינו: "אני יכול לומר לכם ממרומי גילי המופלג, שמהבטחה של הרבי מבעלזא לא נפלה שיערה ארצה. מאז אותו יום לא חסרתי כלום!"

בשקל הקדוש: סיפורם המרתק של מטבעות השמירה שהעניק האדמו"ר מבעלזא זצ"ל לנהג המונית שהביאו לארץ-ישראל

בצד. לשאלתו של מרן, ענה שיהודי דתי הוא וכי הוא משמש גם כגבאי בית כנסת בשכונת מגוריו במחנה יהודה בירושלים. "לאחר מכן ביקש מרן מרבי בעריש אורטנר ז"ל מטבע, והחל מעבירו מיד ליד. דבר נדיר לכשעצמו, שרבנו יחזיק מטבע בכף ידו בלי שום חציצה. ואמר לו: 'דע לך שזה כבר כמה שנים שהנני נע ונד מגולה לגולה. הרבה אנשים סייעו בהצלת. אתה זכית להביא את המלאכה הזו לידי גמר, וכידוע שאין המצווה נקראת אלא ע"ש גומרה'. וכשעה ארוכה הרעף עליו ואיחולים לרוב מתוך שמחה עצומה תוך כדי אחיזת המטבע, כשבין הדברים שומע הנהג כמה פעמים: 'לא יחסר לך בעולם כלום'. אח"כ מסרה לידי הנהג והורה לו להמשיך בדרכו.

"בחסדי שמים עברו את הגבול בשלום וללא עיכובים, משם נסעו לנהריה ומשם לחיפה, שם שהה כידוע מרן בשבת הראשונה בארץ הקודש. כשהתארגנו לנסוע לירושלים דרך תל אביב, ביקש מרן להזמין דווקא את מר יעקב צרפתי לנסיעה זו חרף העלות היותר גבוהה, שכן עליו היה להגיע מירושלים, דבר שבאותם שנים התארך לכדי יום שלם בנסיעה לב' הכיוונים.

במעלה הדרך לירושלים שוב חזר המחזה כמו בעת הכניסה לארה"ק. מרן זי"ע הפציר: 'כשנגיע למקום ממנו נראית ירושלים, נא הודיעני מיד'. במעלה הקסטל עצר הנהג את הרכב והחווה באצבעו ואמר: 'הנה ירושלים'. מרן הביט מהחלון וקרע קריעה בבגדו, לאחר מכן הסתובב לר' בעריש וביקש שוב מטבע, חזר שוב על כל עבודת הקודש שחזו הסובבים בשערי ארץ ישראל ואמר: 'הייתי נע ונד כל כך הרבה שנים, המון זמן. אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני. אתה לא יחסר לך מאומה לעולם' וכו' עם כל האריכות, עד ששלשל גם מטבע זה לידי של הנהג. השמחה הייתה עצומה. סיפורו של מר צרפתי הסתיים לכאורה, לאחר שזכה להביא את רבנו גם בשערי ירושלים".

וכאן מתחיל חלקו השני של הסיפור: "ידידי הגאון רבי שמאי קהת הכהן גרוס שליט"א, דיין ומו"ץ דקהל מחזיקי הדת בעלזא בארה"ק, אשר הכירני וידע שאני עוסק רבות בבירור מקחו של צדיק, פנה אלי באחד הימים בשנת תשמ"ח ובפיו בשורה: הנהג מר יעקב צרפתי אשר זכה להסיע ברכבו את מרן זי"ע ולהכניסו לארה"ק, חי וקיים ומתגורר בקרבת מקום באזור שכונת מחנה יהודה בירושלים, אולי כדאי לרדת אליו ולדלות ממנו פרטים על אותה נסיעה ועל המטבעות שמרן זי"ע העניק לו כשמירה.

לפני כחודש, ביום ט' בשבט, מלאו 75 שנים לעלייתם של האחים הקדושים הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ואחיו הגה"ק מבילגורייא, זצ"ל, לארץ הקודש. הרב מרדכי ברנשטיין מ'המבשר' שוחח בשעתו עם עם הגה"צ רבי ישי יעקובוביץ שליט"א אב"ד קאפאוואר, על הסיפור המרתק שבאמתחתו - כאשר בהשגחה פרטית מיוחדת הגיע אל נהג המונית שזכה להסיע את מרן מבעלזא מביירות לחיפה ומשם לירושלים, שמע ממנו לפרטי פרטים את כל קורות אותה נסיעה ואף זכה לקבל ממנו את שני מטבעות הברכה שמרן זי"ע העניק לו כשמירה.

גאב"ד קאפאוואר שליט"א הקדים בתחילת סיפורו מעט רקע לדברים: "באותן שנים היו סוריה ולבנון כמדינה אחת שהייתה תחת שליטה צרפתית, ואילו א"י בשליטה אנגלית, והעסקנים נזקקו לרכב שברשות נהגו רישיון לעבור בין שתי מדינות אלו. החסידים והעוסקים בדבר איתרו את מר יעקב צרפתי ז"ל, שהיה לו רישיון מתאים מאחר והיה מחלק ומפיץ את עיתון 'ג'רוזלם פוסט' לסוריה.

"המונית עם מרן ואחיו זי"ע יצאה מחאלב לבירות, שם המתינה קבוצת חסידים, ביניהם רבי בעריש אורטנר ז"ל שהצטרף לרכב, ומשם המשיכו לעבר הגבול בראש הנקרה. למרות שהיו בידיהם סרטיפיקטים, בכ"ז היו צריכים לרחמי שמים כדי שהכל יעבור בשלום. הייתה התלבטות האם להיכנס משער הגבול שבשליטת האנגלים או משער היציאה שנשלט ע"י הצרפתים. מרן אמר: 'תשאלו את אחי, והנה למרות שלכאורה היה עדיף מהשער הצרפתי החליט הרה"ק מבילגורייא להיכנס לארץ דרך השער שבשליטת האנגלים. הגיב מרן בלשון הקודש: 'גם אני סברתי כן.' "לא שייך לתאר את ההרגשה והתכונה באותן שש שעות נסיעה. מרן ציווה לעצור למלאות מים בשפע בכדים ובכל אמצעי קיבול, כי הוא משתמש הרבה מאוד במים לנטילת ידיים. לאחר מכן נטל פעמים רבות את ידיו הקדושות במידה כפולה ומכופלת מנוהגו התמידי, והחל לדבר וללחוש בהתרגשות עצומה ובלבת אש קודש בשבח ארץ ישראל.

"ההכנה לקראת הכניסה לארץ ישראל הייתה עצומה, כאשר הוא פונה שוב ושוב אל הנהג ואומר: 'תאמר לי בכל שלב היכן אנחנו, עד כמה אנו מתקרבים לארץ ישראל, מתי רואים כבר את ארץ ישראל'. כשהגיעה העת והנהג אמר לו שבעוד דקות יגיעו לגבול וניתן כבר לראות את הארץ הקדושה, ביקשו רבנו לעמוד

ירדנו יחד לביתו ומצאנו שהמדובר ביהודי דתי מבוגר ובא בימים, אולם זכרוננו מדהים ואינו מתבלבל לרגע, כשכל הפרטים מונחים בזיכרוננו כאילו התרחשו זה עתה.

"אולם בעת ביקורנו בביתו נרקמה חוליה נוספת בסיפור. במהלך הביקור הוציא מר צרפתי והראה לנו את המטבעות, כשהוא מתנצל שהוא אינו זוכר איזה מטבע מרן ברך בשערי הארץ ואיזה בשערי ירושלים. הנהג ציין בפנינו: 'מה שכן אני יכול לומר לכם ממרומי גילי המופלג, שמההבטחה של הצדיק לא נפלה שעה ארצה. מני אותו יום לא חסרתי כלום, הכל התנהל על מי מנוחות ללא עגמת נפש'. בתוך הדברים סיפר כי הגה"צ רבי אלימלך אשכנזי זצ"ל ביקש לפני שנים אחדות לרכוש ממנו את המטבעות בהון עתק, והוא סירב באומרו: 'לא יכולתי להיפרד מתעודת הביטוח שלי'."

רבי ישי, שבשיחתנו הקצרה עמו כבר הספקנו לגלות את הגישה המיוחדת וכושר השכנוע שבו, אזר עוז ובאותו מעמד ביקש: "אולי תיתן לי את המטבעות". אחרי רגע של שתיקה נענה מר צרפתי ואמר: "ממש לאחרונה הרהרתי בעובדה שילדיי כנראה לא יעריכו נכונה את המטבעות ואין בהם מישוה שמתאים להחזיק בהם, אמרתי לעצמי: אם יבוא אלי מאן דהוא שמתאים לכך ויבקש אותם ממני, אתן לו."

רבי ישי ניצב כלא מאמין למשמע אוזניו. מאחר ולצידו ישב דיין, התכופף אליו ונועץ בו איך מבצעים כאן קניין מלא בלי עוררין. לפי עצתו הוא הקנה לו את המטבעות בקניין של מתנת שכיב מרע שחלותו תתקיים לאחר זמן. "מיד בצאתנו ביקשתי מהדיין הרב גרוס שיעלה על הכתב את השתלשלות העניינים עם תיאור המטבעות, סוג הקניין וכו'. התעקשתי שרישום הדברים יתקיים מיידי, ולכן באין ברירה כתב רבי שמאי את הדברים על גבי מכסה מנוע של רכב חונה. הלכתי לביתי עם הרגשה מרוממת מחד ותהיות רבות מאידך, בפרט כשתקופה קודם לכך קיבלתי בדרך כשרה ביותר גביע ממרן זי"ע מיהודי שהיו ברשותו שני גביעים, אולם לאחר כחודש מאז פקדו גנבים את ביתו של הלה ורקנו את כל כספו כשבנייהם הגביע השני. הלה הצטער וסבר שנענש כיון שסחר עם כלי הקודש שהיו מיועדים רק לו, לכן כעת הייתי שרוי בדילמה גדולה האם ראוי ונכון להחזיק באוצר אשר לא אני הוא המקבל מידי מרן זי"ע."

"אחרי שבועות ספורים חיפש אותי מר צרפתי בטלפון. תחילה נבהלתי מהפניה, אך לאחר שהוא ביקש שאגיע לשיחה ולא הזכיר את המטבעות, נרגעתי. כשהגעתי לפגישה סיפר לי מר צרפתי כי מעולם לא חלם את מרן זי"ע, אך השבוע הוא נראה אליו בחלומו ואמר לו: 'מעשה ראוי עשית שהענקת את המטבעות, תגיד למקבל בשמי שהיות וזכה בכזה אוצר עליו להפריש סכום צדקה לרב'. מיד סרתי לבית אבי מורי שליט"א רב דקהילת וואדקערט

נתתי לו את ההענקה המומלצת בחלום.

חלפו חמש או שש שנים, הקשר נותק, ולפתע בליל ערב יום הכיפורים עלה בדעת רבי ישי להתקשר לביתו של מר צרפתי ולברכו לקראת היום הקדוש. מעברו השני של הקו ענתה אשה שהציגה את עצמה כבתו. סיפרה כי אביה חולה מספר חודשים, וכעת שעותיו ספורות... שוב ראיתי בכך אות מן השמים שמטבעות אלו מיועדים להיות בחלקי, כאשר לפתע לאחר כשש שנים עולה ברעיוני להתקשר לביתו בדיוק בשעה שהוא נמצא במצב שכיב מרע, רק כדי להתוודע לכך שחלות המתנה נעשית באלו הרגעים כגמורה ומוחלטת. ביקשתי מבתו שתודיע לי על המשך הקורות, כיון שחפצתי להשתתף ולהיפרד ממנו בדרכו האחרונה. למחרת התקשרה הבת והתנצלה שמרוב הטרדות נבצר ממנה להודיע לי על ההלוויה, וכי שעה לאחר שטלפנתי אתמול נפטר אביה יעקב צרפתי לבית עולמו. כעת היתה בפיה בקשה: 'היות וקיבלת ממנו שני מטבעות של הצדיק, אנו רוצים לבקש ממך שתלמד משניות לעילוי נשמתו'.

מסיים הרב יעקובוביץ שליט"א את סיפורו: "בוא וראה כמה גדול כוחו של אותו צדיק. באותן שנים שימשתי כמחנך בתלמוד תורה דחסידי בעלזא, מוסדותיו של מרן זי"ע. כל אותה שנה למדתי משניות עם למעלה מארבעים ילדי חמד, בכל ערב שעה אחת בתום הלימודים, הזכרנו לעילוי נשמה את יעקב מאיר בן אברהם. בכך קוימה ברכת מרן במלואה: 'מאומה לא יחסר לך לעולם'. כנראה לא רק בעולם של החיים אלא גם בימים שאחרי החיים.

בשולי הדברים מספר לנו הרב יעקובוביץ על ישועות ודברים מופלאים שהתחוללו במהלך השנים בכוח אותם מטבעות מבורכים. אחד מהם התרחש דווקא עם אחד מצאצאי מקבל המטבעות, מר צרפתי. "הלה, שמילא תפקיד נכבד במוסדות השלטון, הופיע יום אחד בביתי והתאונן בדאגה ובבכי על שנחשד בנטילת שוחד וכו', וכעת מתנהל נגדו משפט קשה וכל גדולי עורכי הדין מרימים ידיהם, ונראה שהגולל נסתם ופסק הדין להרשעה ודאי עומד להינתן בקרוב, כשאחת דינו להימצא מאחורי סורג ובריא. יעצתי לו לקבל על עצמו חיזוק במצוות ועליתי יחד עמו לציון מרן זי"ע כשהמטבעות בידיו, שם התרפק בבכי וביקש שימליץ טוב עבורו בזכות החיזוק ובזכות הטובה שאביו גרם עמו בעת עלייתו לארץ הקודש. משם פנינו לקברו של אביו ר' יעקב, והמשיך להתפלל.

"לאחר כמה ימים התקיים המשפט, ולהפתעת הכל הוא זוכה פה אחד על ידי כל צוות השופטים, זאת בתוספת נזיפה חמורה על גורמי הפרקליטות על ההיטפלות המיותרת לאיש ישר. כנראה שלמילים 'מאומה לא יחסר לך לעולם', יש משמעות מיוחדת ביותר.

(המבשר תורני בשלח תשע"ד)

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? dirshu@dirshu.co.il שלח מייל -

שאלתי אותו: במה זכינו לביקורך? והרי שנים רבות אני עובד כאן ולא ראיתי אותך. הוא הסביר כי הגיע בטעות מוקדם מדי לפגישה חשובה בבנין סמוך, וחיפש מסעדה כשרה באזור. אמרתי לו: זה לא בטעות, הגעת לכאן בהשגחה פרטית ממש

שהתחייבתי לסדר לו את הדירה. ביקשתי להיות המלצר שלו והגשתי לו הכל בנעימות.

אחרי שאכל כהוגן שאלתי אותו מה גרם לו להיכנס למסעדה שלנו, והרי שנים רבות אני עובד כאן ולא ראיתי. הוא השיב שטעה בשעה של פגישה חשובה בבנין שנמצא מעבר לפינה, וחיפש מקום כשר לסעוד את ליבו.

הסברתי לו שהוא נכנס לכאן בהשגחה פרטית, מכיוון שהתחייבתי לזוג שלא מתחננים בגלל מצבם הכלכלי, שאעזור להם לזכות בדירה, ואין לי מושג מהיכן להתחיל, אך הנה אתה כאן בשביל זה.

הוא התרגש מאוד וביקש שאמסור את כל הפרטים לעוזר שלו שישב עמו, והוא אכן תוך שבועיים סידר את העניין.

סיפרתי על כך לחתן, והוא התרגש מאוד אבל ביקש הוכחות שזה בא מפעולותיי בעניין... רק אחרי שסיפקתי להם את ההוכחות עמדו בני הזוג בהתחייבות שלהם והקימו בית כשר בישראל. מרגש עד כמה ה' דואג לבניו ועושה כל מיני תכסיסים כדי להשיב את בניו לכור מחצבתם.

(טיב הקהילה)

שנים רבות עבדתי כמשגיח כשרות באחת המסעדות היוקרתיות. באחד הימים זיהיתי במסעדה פנים מוכרות מאוד. התבוננתי ולא הצלחתי להיזכר מהיכן אני מכירו. כשהתקרבת הוא קרא בשמי ונתן לי שלום בשפת האידיש ושאל אם אני מזהה אותו.

עכשיו נפל לי האסימון. היה זה בן של אחד ממכריי, שהתרחק לצערנו מדרך אבות ולכן לא זיהיתי אותו. התעניינתי בשלומי והוא סיפר לי שהוא התארס לפני תקופה, וחושש להתחתן לפני שהוא מסודר עם דירה, והוא באמצע תהליכים לזכות בדירה, אך זה תקוע ולא מתקדם.

שאלתי אותו: אם אני מסדר לך את העניין מה אתה מוכן לעשות בשביל זה? אני רוצה שתחיו חיי קדושה וטהרה ושמירת שבת כהלכתה בתמורה לדירה המבוקשת!!!

החתן התייעץ עם ארוסתו והיא הביעה את רצונה להתחזק ולקבל על עצמה שמירת המצות. הוצאתי דף ועט והחתמתי אותו על חוזה, והמשכתי לעסוק בעבודתי.

חלפו שבועיים ולמסעדה הגיע אורח, נאמר לי שהוא לא אחר מאישיות חשובה מאוד בעל השפעה בעיר מגוריו של הבחור

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

באילו אופנים מותר לספר על עברו של בעל תשובה?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

הקודמים של בעל תשובה: בשו"ת שבט הקהתי כתב שאף שכוונתו להרבות בשבחו שהתגבר על יצרו ושב בתשובה, אסור,

ב'ביאורים ומוספים' על הסעיפים הנלמדים בימים אלו מביאים כמה נידונים מעניינים ומצויים לעניין סיפור מעשיו

האם מתכוין לשבח, ולפי מי שמדבר עליו האם אכן משתבח בכך. וכן מי שהוא בעל תשובה ואינו מתבייש בכך, ואף מפרסם זאת ומאושר שהגיע לדרגה זו, דעת הגר"נ קרליץ שמותר לומר עליו שהוא בעל תשובה ואף להזכיר מעשיו הראשונים, וכן כתב בשו"ת שבט הקהתי וכ"כ הגר"י טשזנר, ובלבד שמספר זאת כדי להרבות בשבח. ובשו"ת לחפץ בחיים כתב שאם אינו מפרסם על עצמו שהוא בעל תשובה, אף שאינו מקפיד ואינו מתבייש בזה, כיון שהדבר עלול לגרום לו נזק [שלא יקבלו את ילדיו למוסדות לימוד וכדו'] מסתבר שאסור, ונשאר שם בצ"ע.

כיון שלמעשה מתמעט כבודו בעיני השומעים, וגם עלול להינזק מכך וכו', וכן כתב הגר"י טשזנר. אמנם הגר"מ סלומון כתב שבעלי תשובה בימינו שהיו תינוקות שנשבו, הרי הם במעלת המתנדבים והוא תואר של שבת, אשר מי יודע אם היה נולד במצבם היה מוצא את הכוחות והרצון להתנדב לה' כמותם.

ואם מזכיר מעשיו הראשונים בלשון שבח שאין בהם גנאי, וכגון שמספר כמה מעמד וגדולה היו לו ועזב הכל כדי להתקרב להקב"ה, יש שכתבו שמותר, וכן מובא בשם הגר"ש וולבה, שבזמננו שעל פי רוב כשמספרים על בעל תשובה הכוונה לשבח או איך עמד בנסיונות ועזב אורח חייו, הדבר תלוי לפי כוונת המספר

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מה עושה עבד חכם כשרבו רוצה להכותו?

חגיגה דף ה

עבד שרבו ממציא לו רעות וצרות תקנה יש לו

ויפדנו מגלותינו.

כעין יסוד זה, ביאר בספר "הר צבי" את דברי רבי יוחנן: שהנה אם האדון מכה את עבדו והוציא לו שן ועין, העבד יוצא לחירות, אבל אם האדון ממציא לו מכות ע"י ששולח אחד שיכה את עבדו, אין העבד יוצא לחירות.

ועל זה בכה רבי יוחנן, שעבד שרבו "ממציא" לו צרות הרי אין לו מזה שום תועלת שאינו יוצא בזה לחירות. וכאן שהפסוק אמר לשון של "תמצאן אותו", שיהיה כאילו שמוצא את הצרות לבדו, ויתלה זאת בדרך מקרה, ולא יבין שהוא בשביל מטרה לגואלם, על דא קא בכי.

(ציוני תורה)

הגמרא (חגיגה ה.) מספרת "רבי יוחנן כי מטי להאי קרא בכי: 'והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות' עבד שרבו ממציא לו רעות וצרות תקנה יש לו?!

בעל ה"קול אריה" ביאר את הפסוק "הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם וגו' כן עינינו אל ד' אלוקינו עד שיחננו", כך: בדרך כלל אם אדון מרים את ידו להכות את עבדו הריהו בורח, אבל אם עבד חכם הוא, הרי הוא נותן את שיניו או את עינו כדי שיפגע בו האדון, ובזה יצא לחופשי.

וזה מה שאמר דוד המלך הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם שהעבדים נותנים את עיניהם כדי שיפגע בהם יד אדוניהם כן עינינו אל ד' אלוקינו עד שיחננו שאחרי הצרות יוציאנו לחופשי

להתחיל את היום ברגל ימין

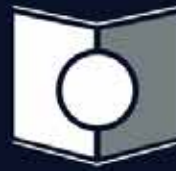
חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

ישמחו השמים ותגל הארץ

הנה מגיעים הימים הגדולים והנשגבים, הימים שבהם עשרות אלפי יהודים מכל העולם מקבלים עליהם את התורה מאהבה, ומצטרפים ללימוד ומבחנים לרגל תחילת המחזור החדש במסגרת ה'דף היומי בהלכה!'

הצטרף גם אתה לזמנים הנשגבים, יחד עם כל הזוכים ללימוד הלכה מדי יום ולזכות במאמר חז"ל: 'מובטח לו שהוא בן עולם הבא!'

לפתיחת שיעורים או מוקדי
מבחן בקהילות חסידיות
053-4185541

לסיוע והדרכה
בפתיחת שיעור חדש
052-7110206

להצטרפות ללימוד ומבחנים
02-5609000

האם עדיף לקיים את מצות משלוח מנות באמצעות שליח?

Miriam Alster/Flash90

המצוה של משלוח מנות היא להרבות את האווה והרעות, ובאופן זה, שהנותן מביא את המשלוח בעצמו למקבל, מתחזקת הידידות ביניהם יותר מאשר במשלוח על ידי שליח. ואף לדעות שצריך שליח, ניתן לשלוח ילד קטן, ואין צורך להקפיד על דיני שליחות האמורים בכל המצוות. ולכל הדעות, בדיעבד, יוצאים ידי חובה אף שלא באמצעות שליח.

[שו"ע תרצה, ד, ומשנ"ב יח; ביאורים ומוספים דרשו, 38-39]

אחת ממצוות היום בפורים היא 'משלוח מנות', שפירושה - לשלוח שתי מנות של מאכל או משקה, לאדם אחד. יש אומרים, שהביטוי 'משלוח מנות', כפי שהוא כתוב במגילה, מתפרש כפשוטו, דהיינו, שיש לשלוח את המנות דווקא על ידי שליח, ולא להביאם בעצמו.

ויש אומרים, שניתן לכתחילה לשלוח בעצמו; ויש מהם שציידד, כי אדרבה, יש עדיפות שהנותן יתן בעצמו למקבל, משום שמטרת

מי ששלח מאכלים עתירי סוכר לחולה סוכרת - האם יצא ידי חובת משלוח מנות?

Yahav Gamliel/Flash90

ומי ששלח לחבירו 'משלוח מנות', ובו מאכלים שהמקבל נמנע לאוכלם מטעמי בריאות - וכגון ששלח מאכלים עתירי סוכר לחולה סוכרת שאכילתם מזיקה לו - יש אומרים, שיצא ידי חובתו; אך יש מהם שהוסיף, כי לכתחילה אין לנהוג כך. ויש אומרים, שלא יצא ידי חובתו. וכן אם המקבל נמנע מלאכול את המאכלים שבמשלוח מטעמי כשרות - יש אומרים, שלא יצא ידי חובתו.

[משנ"ב תרצה, יט; ביאורים ומוספים דרשו, 41, 43, 44]

לקיום מצות משלוח מנות, צריך לשלוח שני דברי מאכל, או משקה, הראויים לשימוש מידי. ויש אומרים שבשר שאינו מבושל, נחשב לענין זה כראוי לשימוש מידי.

ותבלינים או תה, וכדומה, שאינם ראויים לשימוש בפני עצמם - יש אומרים שלא ניתן לקיים בהם את המצוה, ויש מהאחרונים שנראה מדבריו, שניתן לקיים בהם את המצוה. ומים, וכן מי סודה, אינם נחשבים כמשקה לענין משלוח מנות.

מבוגר ששלח משלוח מנות לילד - האם יצא ידי חובה?

המצוה במשלוח מנות לרבו. ומבוגר ששלח משלוח מנות לילד - נחלקו הפוסקים אם יצא ידי חובתו. וילד ששלח לילד, ואף נער בר מצוה ששלח לחבירו שעדיין 'קטן' - יש אומרים, שיצאו ידי חובתם.

ומי ששלח משלוח מנות לשונאו - אף שיתכן כי לכתחילה אין לעשות כן - יצא ידי חובתו. ואדם רשע - יתכן שאינו נחשב כ'רעהו', ויש שחילקו בין סוגים שונים של רשעים.

[ביאורים ומוספים דרשו תרצה, 49]

בנוגע למצות משלוח מנות נאמר במגילה: "איש לרעהו", והאחרונים דנים בשאלות שונות בקשר לכך. לדוגמה - האם בן יכול לקיים את המצוה בשליחת משלוח מנות לאביו, או שאביו אינו נחשב ל'רעהו'? ויש שכתבו, שלכתחילה יקדים האב וישלח משלוח מנות לבן, ובכך יחשב הבן ל'רעהו', ואז יוכל לשוב ולשלוח מנות לאביו. ובנוגע לרב ותלמיד, יש שכתבו, שהתלמיד יכול לקיים את

* מי ששכח לומר על הניסים בברכת המזון בפורים, והבחין בשכחתו לפני אמירת שם השם בסיום הברכה, יחזור ויאמר על הניסים. ואם הבחין בכך לאחר מכן, יאמר לפני 'הרחמן הוא יזכנו': "הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מרדכי...". ואם היה זה בסעודה הראשונה שאכל ביום הפורים, אם הבחין בכך מיד לאחר שאמר את שם השם, יאמר "למדני חוקיך", ויחזור ויאמר על הניסים.

* מי שטעה בברכת המזון של פורים, ואמר על הניסים בברכת בונה ירושלים, במקום בו אומרים עלה ויבוא - יצא ידי חובתו, ואין זה נחשב להפסק'.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

בהבדלה של מוצאי שבת חול המועד סוכות - האם ניתן לברך 'בורא מיני בשמים' על ההדסים?

- "הזמנה, לאו מילתא היא", דהיינו, הזמנת חפץ לשימוש מסוים, אינה כלום, ואין בה כוח להחיל איסור או קדושה על החפץ. ולכן אין איסור להריח אלא הדס שכבר קיימו בו את המצוה, אבל הדס שעדיין לא השתמשו בו למצוה, אף אם כבר הוכנס לתוך אוגדן הלולב ('קוישיקל'), וקשרום יחד - מותר ליהנות מריחו ואף לברך עליו.

חפץ שהוקצה למצוה, אסור בהנאה; ולכן, אסור להריח במשך כל ימי חג הסוכות - כולל שבת - הדס שקיימו בו את מצות ארבעת המינים, וכל שכן שאין לברך עליו. ואף בהבדלה של מוצאי שבת חול המועד, אסור להשתמש בהדס זה לברכת 'בורא מיני בשמים'. ולאחר החג מותר להריחו.

הלכה זו, אמורה רק בנוגע לחפץ שכבר קיימו בו את המצוה, אבל חפץ שרק הוכן למצוה, אין בכך כלום, כיון שכלל הוא בידינו

[שו"ע תרנג, א-ב, ומשנ"ב ב רד; ביאורים ומוספים דרשו, 1 ו10]

הלוח היומי

י"ג באדר א' | רבי משה ב"ר דוד פיינשטיין זצ"ל, בעל אגרות משה, דברות משה ועוד, זר"י תפארת ירושלים

יום זה נקרא "יום ניקנור", אחרי ששר צבא זה בחיל אנטיוכוס הניף ידו על יהודה וירושלים ואמר מתי תיפול לידי וארמסנה, וביום זה נהרג בקרב. כן יאבדו כל אויבך ה'.

יארצייט:

- ד' אלפים תתקע"ז: רבי יהודה ב"ר שמואל החסיד זצ"ל, בעל ספר חסידים. (וי"א בט' אדר)
- שכ"ח: רבי ישראל איסרבל ב"ר ב"ר יוסף זצ"ל, אבי הרמ"א זצ"ל.
- תקפ"ז: רבי דוד ב"ר מאיר הכהן זצ"ל, המגיד מראדומישראל.
- תרנ"ד: רבי נחמן ב"ר צבי אריה גולדשטיין זצ"ל, מטשערין, בעל ליקוטי עצות החדש ועוד.
- תרע"ט: רבי שלמה ב"ר חנוך העניך מיייער זצ"ל, האדמו"ר מסאסוב, בעל מנחה חדשה.
- תר"ץ: רבי חיים יעקב נפתלי ב"ר אברהם בנימין זילברברג זצ"ל, מו"ץ בוורשה, מהדיר ספרי מהרא"ל צינץ ובעל תורת חיים ועוד.
- תרצ"ב: רבי יחזקאל ב"ר הלל אריה לייב ליבשיץ זצ"ל, בעל המדרש והמעשה.
- תשי"ז: רבי שמואל גרונום ב"ר יוסף יצחק גריינמן זצ"ל, מחשובי תלמידי הח"ח.
- תשכ"ה: רבי אשר זעליג ב"ר צבי מיכל הכהן שפירא זצ"ל, בעל סדר השביעית.
- תשמ"ז: רבי משה ב"ר דוד פיינשטיין זצ"ל, בעל אגרות משה, דברות משה ועוד, זר"י תפארת ירושלים.
- תשנ"ג: רבי יחיאל ב"ר לוי יצחק לייפר זצ"ל, האדמו"ר מנדבורנא-אראד י-ם.
- תשנ"ז: רבי משה ב"ר יחיאל מלכה זצ"ל, רבה הספרדי של פ"ת ובעל מקוה המים, פני משה ועוד.
- תשס"ח: רבי צבי יצחק ב"ר יהודה מאיר אברמוביץ זצ"ל, רבה של חצור-הגלילית ובעל טעם הצבי.
- תשע"ז: רבי יוחנן ב"ר משה סופר זצ"ל, האדמו"ר מערלוי, בעל אמרי סופר, אפריון חתנים ועוד.

האדמו"ר רעד מקור...

הרה"ק רבי אברהם יצחק מ"תולדות אהרון" שהה פעם בלונדון, היה זה יום מושלג והקור היה נורא, בבוקר הוא ביקש ללכת למקוה, ובנו של המארח אמר לו: "ביום כזה קר אי אפשר ללכת ברגל, אני אעיר את אבי משנתו והוא יסיע את הרב" רבינו ענה בתמיהה: "להעיר אדם?" ורבינו הלך ברגל כ-15 דקות כשכולו רועד מהקור הנורא.

(חותמו של כהן גדול ח"א עמ' עג)

נוהר שלא להעיר אדם הישן את שנתו, ואף אם יש לנו צורך חשוב.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il